

Domaći zadatak broj 1

DZ01

Pitanje etike rada na razvoju sistema za borbu protiv terorizma.

Kompanije današnjice sve više prikupljaju razne informacije navikama i interesovanjima svojih potrošača putem interneta, tako da sama privatnost građana je tim procesom već prilično narušena. Ovde su naravno najosetljivije informacije koje se tiču ličnih, emocionalnih privatnih podataka i profesionalnih podataka kojima sami građani raspolažu a za koje su oni odlučni da žele da zaista ostanu „samo za njihove oči“, t.j. zaista privatni.

Razne institucije u svetu pokušavaju da pronađu rešenje za ovo pitanje pokretanjem javnih debata, rasprava i slično (dobar primer je rasprava o zahtevu za otključavanjem iPhone telefona koji je podneo FBI još 2016 godine pred federalnim sudom u Sjedinjenim Američkim Državama). Međutim, još nije pronađeno konkretno rešenje koje bi predstavljalo svojevrsan obrazac koji bi mogao da se primeni na celokupnu softversku delatnost.

Pitanje terorizma i opasnosti po život i zdravlje ljudi verujem da je ipak većeg prioriteta od njihove privatnosti, pa bih ja lično dao prednost tome. Zloupotreba informacija je uvek bilo i uvek će ih i biti bez obzira na to kako su one pribavljene, tako da se sami građani ipak moraju pozabaviti time koji bi bio najbolji i najsigurniji način da svoje lične podatke sačuvaju samo za sebe.

Stav mene kao softverskog inženjera pred kojim bi bilo postavljeno ovakvo etičko pitanje je takav, da bih ja učinio sve što je u mojoj moći da svoj deo posla uradim profesionalno a uz istovremeno potpuno poštovanje tuđe privatnosti, jer samo profesionalnim odnosom prema poslu kojim se bavim zaista i mogu da ostvarim dobre rezultate.

Msc Branislav Manojlović
Novi Sad 2018 godine